

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

no sis imemor malorum: que quondam his diebus peritis exigitibus ois imisit ut di-
ctum est. Sunt autem tres principales cause propter quas deuote debemus celebrare has letanias.

Prima propter mortalis pestilentie re-
pressionem.

Seunda propter temporalis indigen-
tie subleuationem.

Tertia propter spiritualis gressus impetracionem.

Prima igitur recte. Nam propter istas cau-
sas punitus fuerunt institute: ut per nos ex dicitur.
De hac ergo causa in hoc sermone dicimus vobis ha-
bemus considerare quod mortalis pestilentie
recessio recte legitimitas: per bene et ma-
leperi. Pro cuius declaratio notandum quod
potest peri propter tres causas.

Primo propter mundane vanitatis fau-
rem: hoc est periculum.

Secundo propter viciose prauitatis amorem.
hoc est perniciolum.

Tertio propter diuine severitatis timorem.
hoc est virtuosum.

Primo recte. videlicet cum aliquis desiderat diu-
ni vivere ut vite plenaria dulcedine et solita-
tione gaudeat quod ex naturali inclinacione p-
uenit qua quis naturaliter diligit esse suum
et morte refutat: sed hoc est fallax et perni-
ciolum. Aug. libro de miseria huius mundi. O vita pia! quam multos decipis qui duz
cognoscere nihil es: dum exaltaris sumus
et sapientibus amara es insipientibus dulcis
qui te querunt non te cognoscunt: qui te cognos-
scit ipi te fugiunt. Ideo libro soliloquy. Vi-
ta mea vita caducaria: vita que quanto magis
crescit tanto magis decrevit: quanto magis
procedit tanto magis ad mortem accedit:
vita fallax et umbratica plena laqueis nullis
stultissimi ergo sunt qui cupiunt vi-
vere et non student bonum vivere. **D**ira fatu-
tas. Querunt quid vanum quod inuenire non
possunt: et quod est necessarium negligunt quod
tamen faciliter inuenire possent. **S**ed in
epula. Nemo enim bonum vivere: sed diu nullum.
Virada prisus stultitia. Non curat hoies
se ponere in statu in quo mori vellet cum tam
non habeat unum horum certitudinem: et tamen
habet moriendi certitudinem inenarrabilem. Aug.
Audacior est quod cuncto petro mortali dormit
quam cum hostib[us] septem de morte sua inuicez

obligatis conflitit. **H**eu heu non aduertitur
h[ab] adulteri raptore ambicione. **R**ecordum
cum petunt aliquid diu vivere propter viciose pra-
uitatis amorē: ut scilicet vicius suis dimitur de
lectenit. **H**ic sic dicit Gregorius. iiiij. dialogorum. vel
lent sine fine vivere: ut possit sine fine pec-
care. **T**ertio propter diuine severitatis ter-
rorē: ut scilicet prius penitentiā agant de pec-
catis suis quam ad dei iudicium veniant. **I**urta
illud Eccl. xvij. Ante iudicium para iusti-
cia. Et hoc est laudabile virtuosum. **S**ed
cum de futuro sis incertus: si cupis peniten-
tiā agere: non differas quoniam sicut dicit Eccl.
ix. Rescit horum finium recte. **E**xemplū ē no-
tabile. Lu. xij. de divite quod dicebat Anna
mea multa bona habes recte. **L**ui dictum est
Sulterebat nocte repetit a te anima tuā
quācumque parasti: cuius erunt recte. **V**ide ibi Job si
cur h[ab] ibidem. **G**loria estote parati recte.

Tertio ar. Aud. recte. Dicite ergo quod ma-
gis cupis vellere longā vitā vel bonā vi-
tā. Audite quod iura dicit. ff. de eo quod cer-
to loco dari debet. Is. cda. Et extra de plurimis pe-
nititionibus. c. ij. Si quis in aliquo loco petit aliud
quod sibi promissum per alio loco indebet pe-
nitentia. Pone casum: et expone ad appositorum quoniam
frustra petunt miseris petentes in carcere hu-
ius mundi longā vitā et satieratē diuinitas
deliciae et honorum et carentia angustiarum.
Hece promittit deus dare non in mari huius
mundi: sed in aula celorum sibi vioperim in hoc se-
culo in quod habemus multas miseras susti-
nere. Job. xij. Homo natus de muliere
breui viuens tamen repletus multis miserijs.

Sermo. ij.

Dicitur et datur.

Pro recte. Dis quod petit occipit et qui
quicunque inuenit et pulsanti appeti-
tur. Lu. xij. In his verbis tagis promissio et tri-
plex quod tamē in idem redit.

Primo enim petenti promissio acceptio.

Secundo querenti inuentio.

Tertio pulsanti apertio.
De primo. Aug. 2. Non tantum nos horum
care tur ut peteremus nisi veller dare. **D**e se-
cundo. Isa. lv. Querite dominum dum duz inueniri
potest recte. **S**ed nota quod sequitur. Derelinquit in
proxima via sua et vir recte. **D**e tertio. **M**atth.
xj. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati

Pro Letaniis

ratī rē. Multū cupit aperire q̄ vocat ut
veniatur ad se

D Salutatio Perite. rē.

P Rimum ar. An solus de⁹ sit orand⁹.
Q̄ sicut oratio est actus religiōnis
sive latrīe q̄ soli deo ē impendēda. Et ora.
Job. v. Ad aliquē sc̄tō p̄ querere. Re
spōder: Rich. in. liij. dñs. xv. Duplicit pre
ces p̄t alīq̄s alteri offerre, aut ut tānq̄
p̄ ipm̄ impledas: aut vt p̄ ei⁹ imperatio⁹/
nē impleat. Primo mō sol⁹ de⁹ est oran⁹
dus. Unū sic orando ipendim⁹ ei q̄ oratur
latrīe cultū: qm̄ eū recognoscim⁹. Auctore
ei⁹ qd̄ petim⁹. Sc̄do mō aut̄ orādi sunt
sc̄ti. Hec Rich. Pro fūdamēto. Sol⁹
de⁹ oia de se p̄t: et oia regit. Aristo. xij.
Metaph. Unū ḡ p̄nceps. Et boet⁹ līs
bro d̄ q̄ solatiōe. Dia certo fine gubernās
Et Quidius libro fasto. Jupiter arce
sua totū sp̄ectat in orbē. Querif ḡ an so
lus de⁹ rē. Dic tūsionē vt sup̄. Ex q̄ p̄clu
d̄. r̄si cōfidentiā aliquā debeam⁹ h̄re in
sanctis: p̄ncipalis tū sp̄es in solo deo est a
q̄ solo expectandū est qd̄ in oratiōe peti⁹
mus. Ip̄e em̄ eū a q̄ cūcta bona p̄cedunt
vt v̄ in quadā collecta. Oigis ḡ miseri
sūt p̄tōres q̄ a deo se élōgant, p̄s. Qui
longant se a te peribūt. Audite fornicate
res raptōres rē. Lerte certe: qz a dño re
ceditis: ip̄e vos a sua societate repellet et
p̄bitis. Figura. Gen. iij. Primi paren
tes statim vt recēserūt a deo mandatuz
eius transgredīctes expulsi sūt de paradi
so et expositi miserijs multis. Hic quilibz
mādata dei p̄terēs repellit a paradiso ce
lesti: a numero filioꝝ dei et ecclie et mul
tis exponēmiserijs. Unū p̄tōri d̄ illud.
Apocal. iij. Pescis qz miser es et misera
bilis paup et eccus et nudus. Et Prouer.
xiiij. Dilectos populos facit peccatū.

S Eund⁹ ar. In p̄cedenti rē. Nūc de
sc̄da q̄ est p̄p̄ sp̄alī indigēta suble
uationē. Multa em̄ in hac sp̄alī vita sunt
nobis necessaria q̄ ex nobis p̄sis nō possu
mus habere. Job. iii. Quid habes qd̄
nō accepisti. Sūt aut̄ tres p̄ncipales indi
gentie p̄ q̄b̄ in his letanīs rogandū est.

Prima est indigēta corporalis sanitatis

Secunda est indigēta annualis vberat̄

Tertia est indigēta cordialis vnitatis.

Prima igit̄ rē. Sicut em̄ di. Paul⁹ Rom.

vij. Quid in huiusmodi orem⁹ sicut ope
ret nescim⁹. De hoc vide s̄ serm. vij. dñs
ce. v. post pascha. Sc̄da ē indigēta an

nualis vberat̄. Iō nūc rogarē deū debes
mus vt teneros adhuc fruct⁹ terre p̄ler

uando multiplicit. Sunt tū bmoi sp̄alī
sub cōditiōe petenda. Vide vbi s̄. Horā
dū autē q̄ de⁹ vult a se peti sp̄alī p̄ter

tres cas. Prio xp̄e mali euātōne: vt sc̄z
a nobis auferat nīmīa adhrendi sollicitu

dīnē. j. Pe. ij. Óm̄ sollicitudinē vestram
in eū p̄cientes qm̄ ip̄i cura est de yobis

Jō etiā ip̄e salvator dīc. Matth. vij. Nos
līe solliciti esse dicētes: qd̄ māducabim⁹

aut qd̄ bibe. Qd̄ intelligendū est de ant
xia et sup̄flua sollicitudine. Sc̄do p̄pter

boni p̄motionē vt videlz nīra q̄ hoc in dēū
excitetur deuotio inq̄ntum ex creaturātū

bonitate ex parte cognoscitur bonitas cre
aturātū. Sap. xij. Nam sūt oēs hoīes in

quibus nō subest sc̄ientia deir de his q̄ vi
denf bona nō potuerūt intelligere eū q̄ ei

neq̄ op̄ibus atēdentes et gnouerūt quis
cēt artifex rē. Seq̄. A magnitudinē ei sp̄et
et creature cognoscibilis poterit creator
eoꝝ videri. Itē vt p̄ vsum bonū sp̄alī
eterna adh̄ram. Unū Dan. iiij. Dicrīda
nūl ad nabuchodonosor. Peccata tua ele
mosynis redime. Et Prouer. xij. Redē
ptio aie viri diuitie ei⁹. Tertio xp̄e natu
re sustētātōez. Jō orabat sapiēs. Prouer.
xxx. Diuitias et paupertates ne dedērūt mi
hi s̄ tū viciū meo tribue necessaria. Jō
etiā dñs nos instruit. Lu. vij. vt oreūmus
di. Panē nostr. q̄tidianū da nob̄s hodie
quotidianū inq̄. i. quotidiano viciū ne
cessariū. In hoc certe recognoscēda ē mi
seria nīra ac misera cōditiō q̄ rebus terre
nis nobis inferioribꝝ p̄ hac vīta indigē
ta. Et q̄ sūm p̄m. ij. de gnatione. Et q̄d̄ sūm
q̄b̄ vtrūmūr. Et h̄ daf̄ nob̄ cā
siderādī qm̄ ex terra sūm⁹ et in terrā re
digemur. Et q̄cqd̄ p̄ cibo aut p̄tu sumis
mus illud nobis clamat. Gen. iij. Reuer
teris in terrā de q̄ sūmp⁹ es. Hoc atten
dite guloli: luxuriosi rē. Itē ex hoc recō
gnoscēda est admirabilis erga nos dei vi
gnatio q̄ sic suas creaturas dat ad vsum
hominis. Jō di. Hugo in lib. de arra sp̄o
se. Respic vniuersum mūdū et siderās
quid in eo sit qd̄ tibi non seruas rē. Itē

et hoc est recognoscenda debita nostra ad deum subiectio cum sic deus nobis suas creaturas subiecerit. Ideo Augusti. lib. solit. Omnia dñe que fecisti sub pedibus hominis subiecisti; ut solus ho^s lug oia tua: tu^s es et tu^s eris. **T**ertia est indigentia cordialis unitatis: scilicet pacis inter terrenos principes. Solent enim his temporibus bella sepius exortari. Joⁿ pro pace nunc rogandum est. ps^o Rogate que ad pacem sunt. Querenda autem pacem: non ut liberi voluptatibus fruamur: sed ut melius deo seruiamus. Nam tempore bellorum vacare possunt hoies diuinis officiis et multa perpetrant peccata: homicidia: furta: ad ulti^ma: deflorationes virginium: punitioes et violentie multe simplicibus inflicte. Joⁿ petit eccliam. Da seruus tuis illa quā mundus dare non potest pacem: ut et corda nostra mandatis tuis sint dedita. Et certe si pacem cum deo haberemus mandatis eius per oiam obtemperemus: pacem etiam temporalē daret nobis. Haruc. iij. Lōfide veraciter et agnoscemus in via dei ambulasses habitasses utique in pace sub terram. **E**xemplū in libro iudiciorum plurimū capitis. quotiens filii israel relinquant dominum dabat eos in manus hostium: qui vero ad eum querentes liberabat eos dans eis pacem. Prover. xvij. Cum placuerint domino vobis inimicos quoque ei^s cōqueretur ad pacem.

Tertius articulus. Au^d. 7c. Vide te quod huiusmodi et alia petitis: ne videlicet suis temporalibus afficiamini et ppter te^s poraliam: eterna amittatis. Multo enim magis eligendum esset perdere temporalia. Audite quod b̄r. xij. q. iij. Socrates. Socrates ille thebanus dum per mare athenas gratia studi p̄geret, piecit a se magnū pondus qui dicens. Potius^r volo submergere te: quod submersas me. Ha ut dicitur. Lex de re. iur. l. q. vi. De duobus malis: minū malū est eligendū. Attende. Si rex vobis promiserit nobilis baroniā a vobis certo tempore possidentem et interim ab eo petitis denariū. Si dixerit ille vobis: si denariū recipis baroniū non habebis: non potius eligeretis denariū non habere quod baroniā amittere. Redo quod sic. Expone et applica norādo illib. Gre. Paucā quippe sūt oia bona p̄nitentiae quoniam libet multa esse videatur cōparatione retributionis eternae.

Sermo tertius
Pro letanys

Pro Etite et da.

Rec. Multū valē depeccatio in sti assidua. Iaco. v. 1. Nota ibi tres cōditiones devote orationis.

Prima est cōscientie puritas: cum dicit depeccatio iusti.

Secondā est perseverantie continuitas cuius dicit assidua.

Tertia est efficacie utilitas. cum dicit.

Multū valet.

De prima. ps. Iniquitatem si aspergi in cor. meo non ex. dñs. De secunda. Col. iiiij. Oratio instate vigilantes in ea. De tertia Bern. Nemo quisque dat orationē suā quācumque ipse ad quē oram non quipendit eam.

Petite tē.

Primū ar. An oīo petōrū exaudiē. Quidam sic: quod alias frustra docuimus nos dñs orates dicere: dī. no. d. n. ut d. Aug. dī. pe. dī. q. c. Adhuc instat. **L**ectra. Jo. ix. Petores deus non audit. **R**ū. fm. Alexā. v. iij. volumen sū. Orates p̄nt ecē i triplicet dīa. Nam aliq. sūt iusti et sine petō mortali^s licē forte pauci: et hoc oīo potissima est. Alij sūt petores obstinati quod corda sua obdurauerūt spēnētes dei iudicia: Isti cū sentiūt manū dei sup se clamāt: dñe dñe: et dñs auertit se ab eis: quod dī. Proverb. j. Vocauit vos et renūst̄ et redi manū meas et non fuit quod despiceret tē. Ego quod ī interitu vīo ridebo tē. Tunc iuocabūt me et non exaudiā. tē. **E**st exemplū de antiocho. q. iij. Dach. ix. Et dī balaā. Nūe. xriij. q. cū vīdīs castra filiorū Isrl: dicit Doria anīa mea morte iustorū et fūt nouissima mea horū filia. Bonū quod petebat: sūt audiri dignū non erat quod ut reprobū viuebat Alij se petores humiliati quod licet aliquā peccātū: non tū diu retinet^s p̄petū malevolūtā: sūt se humiliat corā deo. **E**t tales confortandū sunt ut sperent in dño: dum tamē studeant ad peccatorū detestationē quod dñs ex misericordia tales exaudit. Exemplū Lu. xvij. Petōrū erat publicanus et humiliat exauditus est. Item Esa. xxvij. Ezechias qui peccatorū erat ppter humilitatem suam in oratione sua exauditus est: Item peccatores erant nimis et orans